

In la vallée d'Aspe, een prachtig dal in de franse Pyreneeën, vliegen zeldzame vogelsoorten, zoals de lammergier en de vale gier en zijn vele zeldzame plantensoorten te zien. Bovendien leven er nog beren.

Uitgerekend in dat dal is men bezig een tunnel en een snelweg aan te leggen.

Al jarenlang wordt er op alle mogelijke manieren tegen deze plannen (en hun uitvoering) actie gevoerd en anderszins geprotesteerd. In november 1994 werd in Frankrijk het boekje 'Dégage!!' uitgegeven, een bundeling van teksten en vooral tekeningen die in de loop der jaren verschenen waren. Hopelijk vormt ook deze, wat dunnere, nederlandstalige versie van dat boek een ondersteuning van het protest, niet alleen het protest tegen de tunnel en de snelweg in de Aspevallei, maar tegen alle projekten die slechts de belangen van enkelen dienen en ten koste gaan van de vrijheid, de veiligheid en het levensplezier van andere aardbewoners!

¡NO PASARAN!
RED HET DAL VAN DE ASPE

OPHOEPELEN!!

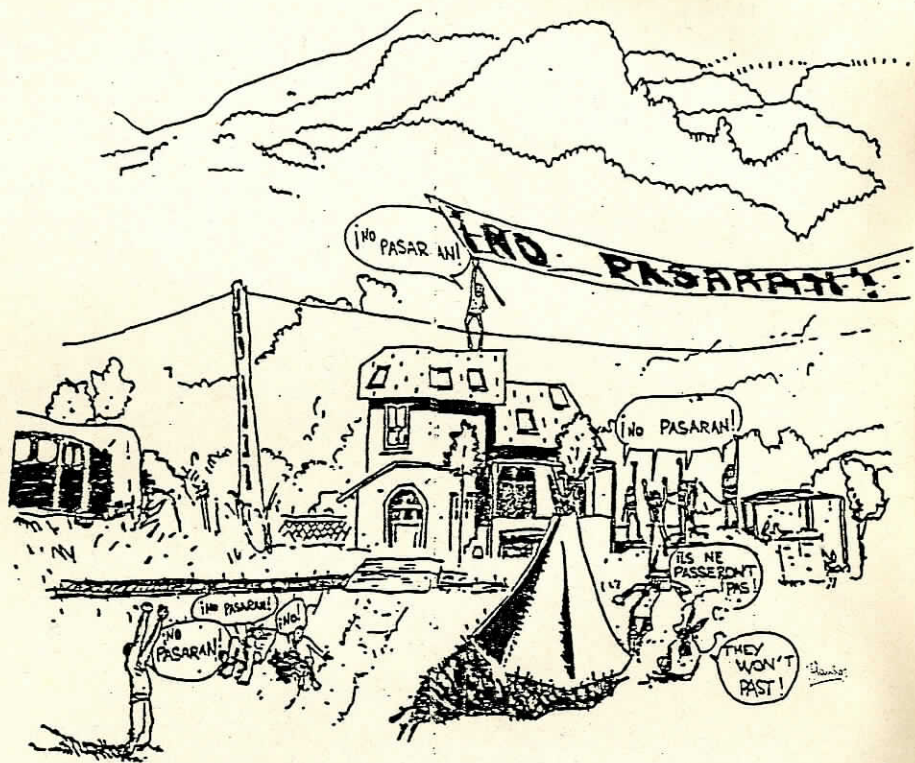

¡NO PASARAN!
RED HET DAL VAN DE ASPE
ophoepelen!!

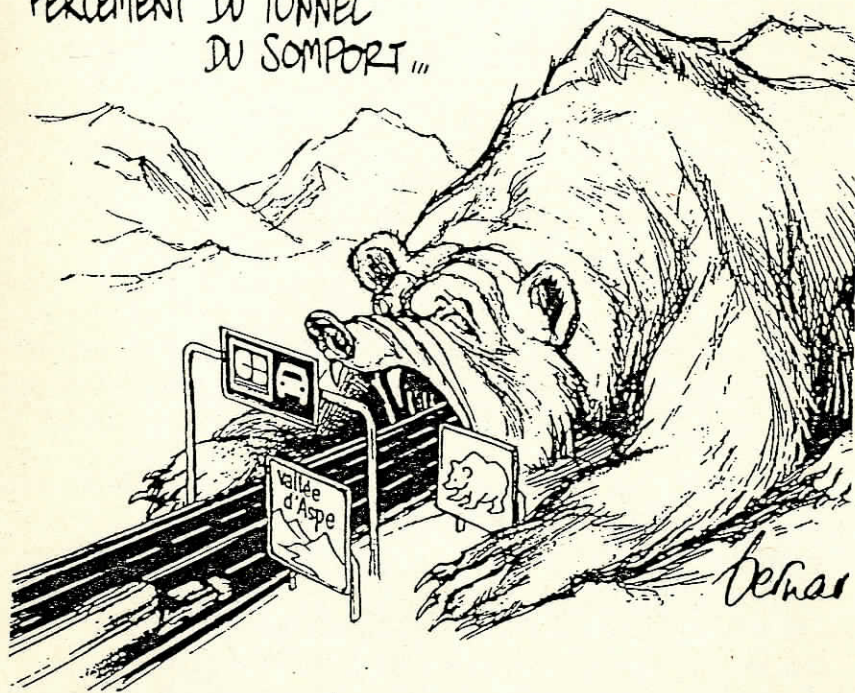
ASPEGROEP/ATALANTA
UTRECHT 1995

VERTALING EN BEWERKING VAN
¡NO PASARAN!
SAUVONS LA VALLÉE D'ASPE
dégage!!

Vallée d'Aspe

PERCEMENT DU TUNNEL
DU SOMPORT ...

Dal van de Aspe
Het boren van de Somporttunnel...

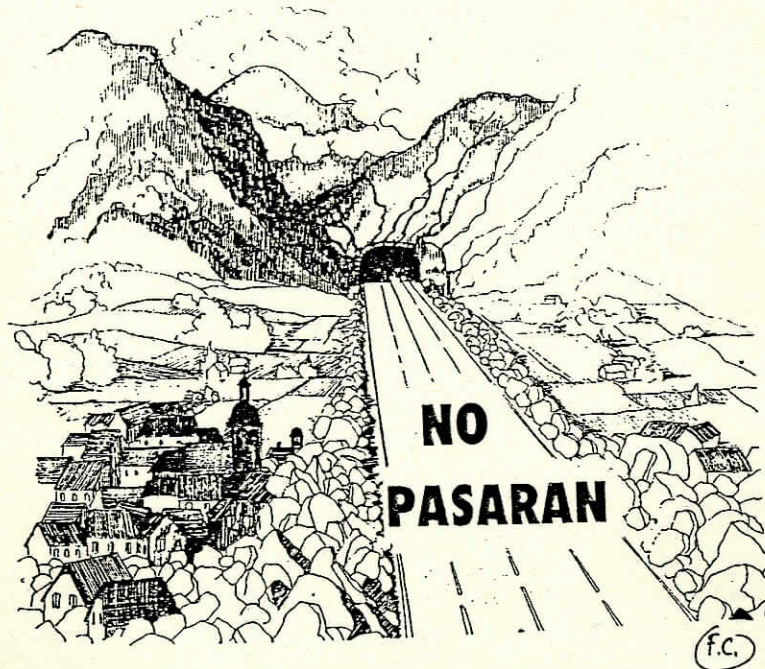
EEN SNELWEG DOOR HET DAL? DAT NOOIT!

La vallée d'Aspe ligt in de franse Pyreneeën en loopt van Oloron (iets ten zuiden van Pau) tot de col du Somport. Dit dal ademt nog de rust van ongerepte natuur. Ekologies gezien is deze vallei van grote waarde: er vliegen zeldzame vogelsoorten, zoals de lammergier en de vale gier, er zijn vele zeldzame plantensoorten te zien, en niet te vergeten: er leven nog beren. Het schijnen er op dit moment nog slechts zeven te zijn, en hun toekomst is onzeker. Ze vormen de laatste populatie bruine beren in Frankrijk.

In het kader van meer handel tussen europese landen is enige jaren geleden door de franse regering in overleg met Spanje en Brussel besloten tot de aanleg van een (auto)tunnel onder de 's winters vaak moeilijk begaanbare col du Somport en een 'aanpassing' van de rest van de weg, de Route Nationale 134, ten einde de verbinding Pau - Zaragoza te verbeteren. Hierin spelen nationale en internationale economiese belangen (lees: de belangen van de groep mensen die succesvol meedraaien in de huidige groei- en graai-ekonomie) de hoofdrol. Een geldvretend en natuurvernietigend projekt. Een projekt trouwens waar ook Nederland en andere europese landen aan mee betalen: de Europese Unie heeft namelijk toegezegd voor 21% aan de verbetering van de verbinding Pau - Zaragoza (de E7) bij te dragen.

Al jarenlang wordt er op alle mogelijke manieren tegen deze plannen (en hun uitvoering) aktie gevoerd en anderzins geprotesteerd. In november 1994 werd in Frankrijk het boekje 'Dégage!!' uitgegeven, een bundeling van teksten en vooral tekeningen die in de loop der jaren verschenen waren. Hopelijk vormt ook deze, wat dunnere, nederlandstalige versie van dat boek een ondersteuning van het protest, niet alleen het protest tegen de tunnel en de snelweg in de Aspevallei, maar tegen alle projekten die slechts de belangen van enkelen dienen en ten koste gaan van de vrijheid, de veiligheid en het levensplezier van

andere aardbewonersters!

(Ze komen er niet door)

WOLKEN

Ondanks de laaghangende wolken en de motregen die daaruit af en toe omlaag komt vallen ben ik (regenponcho aan) vanuit het dal een berg op geklommen. Hoog en niet zo droog zit ik te kijken naar de hellingen aan de overkant, waar al zeer duidelijke herfstkleuren te zien zijn; is dat normaal hier, eind augustus? Op de zuidhellingen kleuren de varens geel en bruin, terwijl ze op de noordhellingen nog fris groen zijn. Maar op diezelfde noordhellingen zie ik groepjes bomen met geel-, bruin- en roodachtige tinten. Mooi!

Diep onder me stroomt het riviertje de Aspe, en daarnaast kronkelen zowel de oude spoorlijn als de bestaande tweebaansweg (de RN 134). De auto'tjes en vrachtwagentjes die ik over de weg zie rijden zien er vanaf deze hoogte onschuldig, bijna schattig uit. Van de spoorlijn waarvan de rails grotendeels door de planten zijn overwoekerd, is weinig te zien.

Dit spoorlijntje, van Oloron naar Canfranc (vlak over de grens in Spanje), werd drieëntwintig jaar geleden gesloten; het was niet meer rendabel.

Steeds weer ben ik onder de indruk van deze vallei, die haar ongereptheid dankt aan zeer steile rotswanden. Te steil voor begrazing of landbouw. Sommige rotswanden lijken bijna loodrecht uit het smalle dal omhoog te rijzen, kaal en ruig; andere zijn iets minder steil, die zijn veelal bebost. Boven die steile wanden zijn vaak glooiender hellingen, geschikt voor bewoning door mensen, geschikt voor veeteelt, voor boskap, voor... Daar zijn de meeste van de eens beboste hellingen kaalgekapt, of, vooral ook, kaalgegrazen landschap! Overal waar het maar enigszins mogelijk is lopen koeien, paarden, schapen, en geiten rond. Hier en daar lopen zelfs varkens. Door de aanwezigheid van deze tamme dieren, die leven op plekken waar anders reeën, edelherten, beren, wolven en vele andere wilde dieren zouden leven, is het landschap ingrijpend veranderd, in

feite net zo ingrijpend als een tunnel, een vierbaansweg en een skigebied dat opnieuw zullen doen. Wat de beren betreft, die leven grotendeels van plantaardige kost zoals eikels, bosbessen, bramen enzovoort; door de aanwezigheid van al dat vee blijft er voor hen niet veel gebied over. Vanuit hun gezien niet gek dat ze af en toe eens een schaapje pakken. Dit laatste heeft de beer bij de dalbewoners echter zeer impopulair gemaakt, en hoewel het sinds jaren verboden is op ze te jagen, zijn de beren in deze vallei nog steeds niet veilig. Hoeveel zijn er nog? Niemand weet het precies. In het dal van de Aspe nog zeven, wordt er gezegd, aan de spaanse kant van de Pyreneeën nog twee... Ontmoetingen mens-beer zijn schaars; zelfs van de mensen die hier al jaren wonen en veel rondgewandeld hebben heeft slechts een enkeling ooit een beer gezien.

De beer, de met uitsterven bedreigde vrij kleine Pyreneeënbeer, een ondersoort van de Bruine Beer, is zo'n beetje het symbool geworden van de strijd tegen de snelweg en de tunnel door de Aspevallei. Maar ook de menselijke bewoners zullen uiteindelijk veel nadelen van het projekt ondervinden: er wordt een enorme toename van het verkeer verwacht: rijden er nu zo'n 80 vrachtwagens per dag, zodra de tunnel klaar is zullen dat er meer dan duizend worden. Door de toename van het verkeer zal de druk om de weg te verbreden en recht te trekken enorm toenemen. Op enkele plaatsen wordt er al hard gewerkt aan 'verbeteringen', dat wil zeggen dat er stukken berg opgeblazen worden om scherpe bochten te vermijden, dat er bomen gekapt worden om te kunnen verbreden, enzovoort. In de nabije toekomst dreigen er huizen afgebroken te worden en moet er land onteigend worden om de bestaande tweebaansweg te kunnen verbreden. Geluidsoverlast, luchtvervuiling, een gevaarlijke weg voor kinderen en andere mensen (de weg loopt door en vlak langs een aantal dorpjes), verdwijning van hele stukken natuurlijk landschap: wie zit daar nu op te wachten?! Het verhaal dat deze doorgangsrouten tussen Spanje en Frankrijk voor de lokale bevolking economische vooruitgang zal betekenen wordt door

steeds minder valleibewoners geloofd. Het dal zal door al deze veranderingen veel minder aantrekkelijk worden voor het zachte, 'groene' toerisme (wandelen, bergklimmen). En om toch weer terug te komen bij de beren: als de bestaande weg een drie- of vierbaans snelweg wordt, dan zal er ook 's nachts veel verkeer zijn. De beren, die vooral 's nachts leven, zullen niet meer veilig kunnen oversteken; ze zullen elkaar niet meer zonder gevaar voor eigen leven kunnen opzoeken en op die manier zullen ze zeker uitsterven.

PROTEST

Al meer dan vijf jaar wordt er geprotesteerd en actie gevoerd tegen de aanleg van de tunnel. Zowel vanuit de plaatselijke bevolking als vanuit de rest van Frankrijk en vanuit het buitenland. Hoewel er een sterke pro-tunnel-lobby is, bleek bij de laatste verkiezingen dat het aantal valleibewoners dat tegen de tunnel is, in een paar jaar tijd enorm is toegenomen. Een kleine meerderheid van de bewoners van de vallei stemde nu anti-tunnel; enkele jaren geleden was het merendeel nog pro-tunnel! Met zoveel mensen zouden er fantastische acties georganiseerd kunnen worden - ware het niet dat de meesten bang zijn hun nek uit te steken. Er is moed voor nodig om je in dit dal tot 'anti-tunnel' te bekennen. Het betekent, als je een café runt of winkel hebt, geheid een verlies van een flink deel van je klandizie. En als je daadwerkelijk actie voert loop je het gevaar dreigbrieven te ontvangen, anonieme telefoontjes te krijgen of direkt bedreigd te worden met stokken, sikkels, hamers of ander gereedschap.

Toch is het zeer wenselijk, misschien zelfs noodzakelijk, dat de valleibewoners die anti-tunnel zijn zich duidelijk uitspreken. De aktievoerders van la CSAVA (de meest radikale aktiegroep in het dal) en van het wat gematigder Comité d'habitants hebben voor een deel hun hoop op de met onteigening bedreigde boeren gevestigd. Verder hangt het verzet af van milieugroepen, progressieve politici en vooral, en misschien zelfs voornamelijk, van

de radikale aktievoerders die zich verwant voelen met la CSAVA en die elkaar treffen in la Goutte d'Eau, het voormalig stationnetje van Cette-Eygun dat nu dienst doet als overnachtingsplaats voor wandelaars, als ontmoetingsplek en als aktiecentrum.

TWIJFELS IN BRUSSEL

In het kader van meer handel tussen landen in Europa heeft de Europese Unie jaren geleden toegezegd 21% van de kosten te betalen, en daarvan is 40% reeds betaald. De resterende 60% wordt nu echter geblokkeerd; er zijn in de Commissie van Transport twijfels gerezen rond de milieueffekten, ook de toenemende weerstand tegen het projekt van zowel de lokale bevolking als vanuit milieuaktiegroepen uit heel Europa, maakt dat ze er hun handen liever niet aan branden.

DE STRIJD GAAT DOOR

Sommigen denken dat de strijd in la vallée d'Aspe al zo ongeveer verloren is: er is al zoveel actie gevoerd, zo lang, en met tot nu toe vrij weinig resultaat... Toch lijkt de strijd haar hoogtepunt nog niet voorbij, in tegendeel: op zondag 22 mei 1994 vond er in het Aspedal een grote internationale manifestatie plaats, dit was de grootste manifestatie die hier ooit plaatsvond. De demonstranten (volgens sommigen meer dan 10.000) eisten de onmiddellijke stopzetting van de werkzaamheden aan de tunnel. Deze manifestatie was georganiseerd door het Collectif Alternatives E7, een bundeling van allerhande milieugroepen en andere klups die als gemeenschappelijke noemer hebben dat ze tegen de E7 (autotunnel plus snelweg) zijn, en in dit Collectif kiest men voor een gematigde opstelling. Hun belangrijkste leus is: 'non au tunnel, oui au rail!' Ze willen graag dat de oude spoorlijn heropend wordt, terwijl het zeer de vraag is of dat een aanvaardbaar alternatief kan zijn: een nieuwe spoorweg zou eerder op 'onze' Betuwelijn lijken dan op een romanties boemellijntje! Jarenlang werden de meeste acties (blokkades, hekken knippen,

natuurvernietigende machines kapot maken, maar ook folders uitdelen enzovoort) voornamelijk georganiseerd door la CSAVA en incidenteel door groepen uit het buitenland. Ongeveer een jaar geleden hebben de mensen van la CSAVA opgeroepen tot het oprichten van plaatselijke Comités Somport in heel Frankrijk, en sinds de zomer van '94 is er in de radikale hoek van het verzet tegen de E7 voor het eerst sprake van zoiets als een structuur: een bundeling van alle (tientallen!) Comités Somport, van waaruit landelijke en internationale akties georganiseerd worden. Er verschijnt regelmatig een krantje met het laatste nieuws over de vallei en aankondigingen van nog te voeren akties. Op de valreep dus toch ineens een hechte radikale tegenbeweging? De inzet is er in elk geval!

Er is de laatste tijd veel aktie gevoerd bij enkele plekken waar de weg 'rechtgetrokken' wordt. Waar 'te scherpe' bochten er uit worden gehaald, waar glooiingen rechtgemaakt worden - je zou toch eens merken dat je in de bergen reed! En daar waar eens vanaf grote hoogte water naar beneden stroomde is nu niets meer te zien dat op een waterval lijkt. Rotsblokken, stenen en gruis worden in het mooie riviertje de Aspe gegooid; daar worden stukjes van af gesnoept zodat de autoweg breder kan worden.

SYMBOOL VAN DE STRIJD VOOR EEN BETERE WERELD

Met name vanuit de ERT (European Round Table of Industrialists) in Brussel bestaan er plannen voor nieuwe snelwegen in heel Europa. De ERT is een groep invloedrijke industriëlen die op een schandalige wijze plannen zit door te drukken in de richting van een compleet geasfalteerd Europa. In hun rapport 'Missing Links' werkten ze deze plannen uit. Dit ondanks afspraken die in Rio de Janeiro gemaakt zijn over de stabilisering van de CO₂-uitstoot. De plannen en de werkzaamheden in het dal van de Aspe vormen, samen met enkele andere wegen, bruggen, tunnels en dergelijke projekten waartegen al aktie gevoerd wordt (bijvoorbeeld Scan-Link in Scandinavië, de

MII-snelweg in Engeland), slechts het topje van de ijsberg. De strijd in het dal van de Aspe is echter geworden tot één van de belangrijkste symbolen van de Europese milieubeweging. Als deze strijd alsnog gewonnen wordt door degenen die strijden voor een mooiere wereld (milieu-aktivisten, maar ook anarchisten, anti-fascisten, feministen, krakers, antimilitaristen, dierenvrienden, enzovoort enzovoort) dan zal dat ongetwijfeld een geweldige stimulans betekenen voor alle tegenbewegingen, en wie weet zal het velen, die reeds afgehaakt waren, nieuwe moed geven.

Een beetje verkleumd sta ik op om weer verder omhoog te klimmen. Het is opgehouden met motregen, maar droog is het ook niet echt. Uit de bomen vallen druppels, en het is alsof de aarde aan het verdampen is. Vast wel goed voor de planten na zo'n droge zomer. Op de helling aan de overkant van het dal kringelen donkergrijze rooksluizen de lucht in. Wat zou daar verbrand worden? Iemand die hier woont zei laatst dat veel valleibewoners nog nooit buiten het dal zijn geweest; zouden ze wel beseffen hoe bijzonder de plek is waar ze leven? Misschien moeten we niet alleen aktie-busreizen organiseren vanuit Nederland naar la vallée d'Aspe, maar ook andersom, busreizen voor bewoners van het Aspedal naar Nederland - en dan flink 'sightseeën' door de Randstad. Ik denk dat de valleibewoners dan als bevlogen aktievoerders terugkomen!

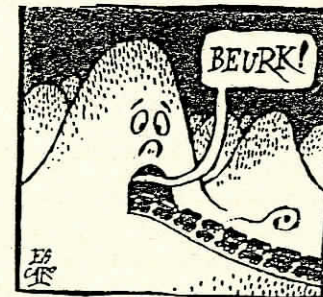
Rymke, zomer 1994

om het dal te doen herleven... is het nodig een snelweg te bouwen!
en om een snelweg te bouwen? ... is het nodig het dal te vernielen!

Aspevallei-land (zinspeling op Disneyland)
een tunnel...
valse beren - echte gieren

BIJ DE FRANSE UITGAVE

Van alle grote vernietigende en kriminele wegenbouwprojecten die 'opbloeien' in alle hoeken van de planeet en vooral in het westen, is de Somporttunnel (de centrale schakel van de toekomstige E7) ongetwijfeld een van de meest absurde, de meest monstrueuze, de meest lelijke en de meest heiligschennende ondernemingen.

Deze nieuwe doorgang in de Pyreneeën, waartoe aan het eind van de jaren '80 besloten werd door de heersende klasse van Arago-Béarn, omdat ze jaloers was, ten eerste op de Basken en de Catalanen, en ten tweede op de bewoners van Bordeaux en Toulouse, die allemaal hun snelwegen hadden of zouden krijgen, heeft blijkbaar zonder enige moeite op steun kunnen rekenen van Parijs, Madrid en Brussel, aangezien het project er in het parlement binnen drie jaar dóór kwam, het werd goedgekeurd door de staatshoofden en gefinancierd werd door de EG.

Als je nagaat dat deze kolossale aanval ten bate van protserige bouwwerken het leven van miljoenen mensen zal veranderen en keiharde aanslagen teweeg zal brengen op schitterende gebieden, is het onbegrijpelijk dat er zo snel besloten is door zo weinig individuen, en dat alles zonder enig demokraties overleg. Deze moderne variant van de fabel van de kikkers die even groot willen zijn als ossen veroorzaakte gelukkig diepe golven van verontwaardiging bij alle natuurliefhebbers en bij alle tegenstanders van deze afschuwelijke produktiemaatschappij. Het verzet ontkiemde aanvankelijk te midden van een stam van ontwortelde indianen, ontsproten uit het Babylon van het westen, die hun toevlucht gezocht hadden in een oud, voormalig stationnetje aan de beroemde spoorlijn Pau-Canfranc, dat aan het begin van deze eeuw gebouwd is.

Twintig jaar na het opheffen van die fabelachtige spoorlijn, die niet meer rendabel was in vergelijking met het wegvervoer, ging het kleine stationnetje van Cette-Eygun daadwerkelijk de sleutelrol spelen van het zand dat de helse machine stopt.

Inmiddels was het stationnetje veranderd in La Goutte d'Eau, huis in de bergen, open voor warmteminnende en vrijheidlievende reizigers uit alle windstreken.

Onder haar dak komen ze bij elkaar: dichters, muzikanten, clowns, schilders, tekenaars, bergbewoners, milieufreaks, anarchisten, punks en (neo)hippies van alle landen, diep verontwaardigd door de op handen zijnde vernieling van deze vallei waarvan ze zoveel houden en die ze onvoorwaardelijk zullen beschermen.

Tussen haar muren werd in september '90 de handtekeningen-actie gestart waarin de stopzetting gevraagd werd van dit projekt van krankzinnigen en daar werden ook de eerste manifestaties georganiseerd, waar helaas slechts enkele dromers op af kwamen, die door de plaatselijke politici meteen bestempeld werden als zotten of zonderlingen en, in ieder geval, als 'ultra-minderheid'.

Daar vandaan vertrokken de eerste groepjes om zich op een moedige en vrolijke manier te verzetten tegen het gereedmaken van de tunnelbouwplaats, om de eerste paaltjes uit de grond te rukken, de eerste machines te blokkeren en de eerste knuppel-slagen te ontvangen in september en oktober '91.

Op die plek werd vanuit duizenden entoesiaste harten opgeroepen om samen te komen met al die nieuwe strijders voor de natuur en de vrijheid, die beide bedreigd worden door de voortgang van het ekonomies fascisme - gebruikmakend van de oude leus van de spaanse republikeinen en de internationale brigades die vochten tegen het leger van Franco: *'No Pasarán'*.

Dat deze leus werd verpletterd onder de bommen van de nazies in de angstwekkende onverschilligheid van de jaren '30, dat hoeft niet te betekenen dat deze leus vandaag de dag hetzelfde lot zal ondergaan tegenover de bulldozers van het almachtige kapitalisme, tegenover de ziellose technokraten van het Europa van de handel, tegenover op prestige en steekpenningen beluste politici en tegenover de schrikwekkende ambtenaren/wegenbouwers van de DDE (Dienst voor Destructie en Expansie).

Want vanaf nu staan de noodzakelijke voorwaarden voor het leven van toekomstige generaties op het spel; de natuur wordt immers elke dag een stukje verder vernietigd door het voortwoekeren van dit produktiegerichte en materialistische systeem. Want de vrijheid van volken en individuen wordt ernstig bedreigd door die wereldheerschappij, die overal de onverbidde-lijke wet van het profijt oplegt, en alle menselijke kulturen vertrapt onder de stoomwals van het moderne winstbejag.

Nu, aan het eind van deze eeuw en dit millennium geldt meer dan ooit dat we het dal van de Aspe moeten en kunnen redden van de wegenwaanzin die ze voor haar hebben bedacht. Tegenover die barbàren van de moderne tijd - die slechter zijn dan de horden van Attila, want waar zij langs komen zal het gras nooit meer groeien - moeten we met duizenden zijn om ons fysiek en geweldloos te weer te stellen tegen de voortgang van hun machines des doods.

Geïnspireerd door Jezus, Gandhi, Martin Luther-King en Chico Mendès, kunnen we hun vernietigende onderneming tegenhouden en ze verplichten zich te verwijderen uit deze prachtige vallei, de vallei van de laatste beren van de Pyreneeën, van de aasgier, de lammergier, de auerhoen, de beeksalamander en de kleine desman.

Al die wilde en vrije dieren die dit deel van de Pyreneeën nog bevolken, al die schitterende bloemen en planten waarvan sommige nog slechts in deze vallei leven, al die eeuwenoude bomen die de berghellingen bedekken, al die beekjes met helder water die zich in het kronkelige riviertje de Aspe werpen moeten absoluut gered worden. En degenen die niets doen, of bijna niets om ze te verdedigen zullen de medeplichtigen zijn van de moordenaars.

Er is geen tijd meer te verliezen! Nu en in de komende maanden zal het lot van deze prachtige vallei duidelijk worden. Ofwel we redden haar door een diepgaande betrokkenheid van iedereen, of ze gaat ten onder, verstikt onder het beton, het asfalt en de vervuiling van de duizenden vrachtwagens die haar zullen

gebruiken.

Gelukkig is alles nog mogelijk.

Voorals de ontelbare liefhebbers van de Pyreneeën ontwaken uit hun schaapachtige verdoving of uit hun fatalistische bereidheid zich over te geven, en hun angst voor regering, wetten, justitie en politie overwinnen...

Want, 5 jaar na het begin van de strijd hebben de wegebouwers nog maar nauwelijks een of twee honderdste deel van hun reusachtige plan/projekt uitgevoerd. En dat dankzij de ongenaakbare strijd van de Aspaches, de groeiende tegenbeweging van een groot deel van de valleibewoners die verenigd zijn in het Comité d'habitants pour la Vie en vallée d'Aspe, het ijverige werk van het Collectif Alternatives Pyrénéennes à l'Axe E7 en de weerstand van de rotsen, de regenbuien, de winden, de sneeuw, de vorst en alle ontijdige driftbuien van de natuur.

Het is nu dus tijd om de wegebouwers te beletten schade te veroorzaken en deze platwalsers van de Pyreneeën te dwingen op te houden met hun megalomaan geijl.

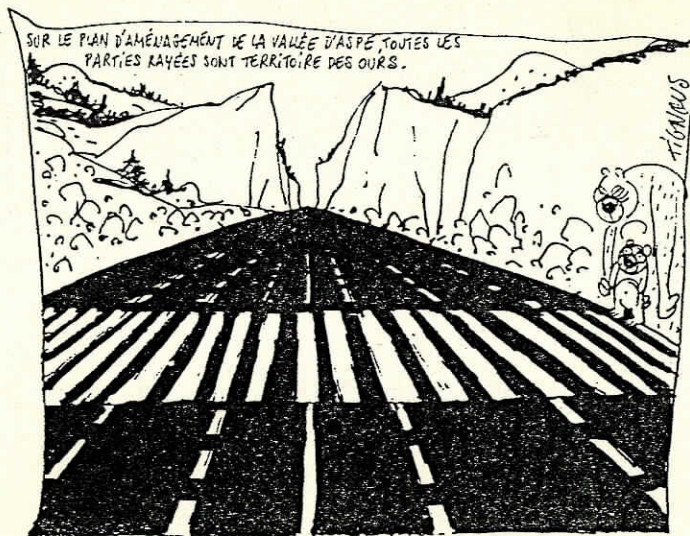
Om te voorkomen dat de natuur zich verschrikkelijk zal wreken voor alle agressie die haar aangedaan is en nog steeds aangedaan wordt door de westerse economie, zullen we snel een eind moeten maken aan de op handen zijnde vernietiging van de vallei en van allerlei gebieden overal daarbuiten.

Dat is de boodschap die in deze, ondanks de ernst van de situatie vaak erg grappige, tekeningen en teksten geroepen wordt door al die onbekende of beroemde kunstenaars, die een of meer van hun werkstukken aan de Aspevallei gewijd hebben, waarbij ze trouw de geest en de sfeer van deze jaren van strijd weergeven.

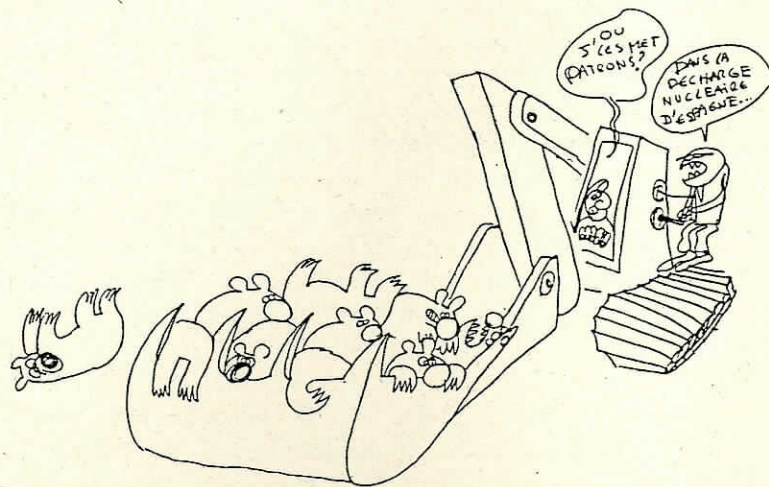
Vele zijn opgenomen in deze bundel, die een keerpunt zal betekenen in de geschiedenis van de ekologiese en libertaire strijd tegen de hoogmoed, de domheid en de antropocentrische hebzucht van hun 'beschaving'. ¡No Pasarán!

Eric Pétetin

Gevangenis van Pau en Angoulême, oktober 1994

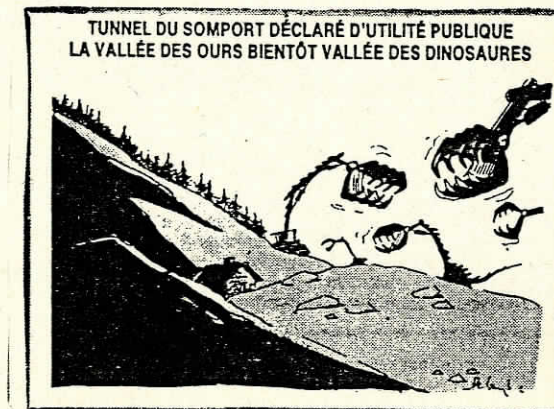
op het ontginningsplan van de Aspevallei
zijn alle gestreepte stukken territorium van de beren

waar zal 'k ze neerzette, baas?
in de opslagplaats voor nucleair afval in Spanje...

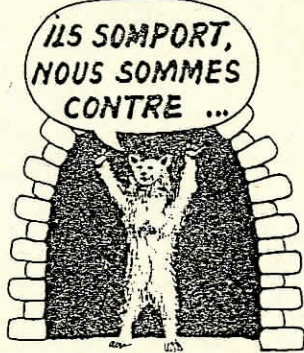

stop een beer in je uitlaatgas

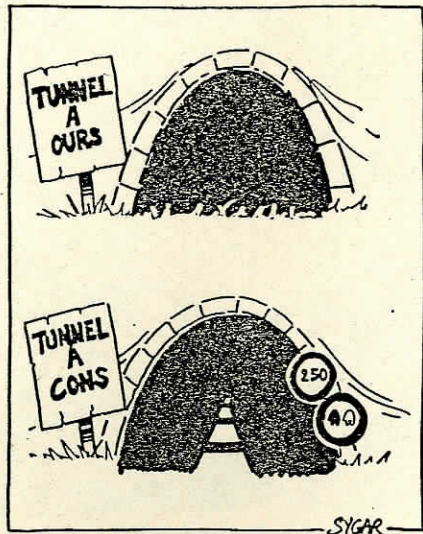

het bestemmingsplan van de Somporttunnel goedgekeurd
het dal van de beren binnenkort dal van de dinosauriers

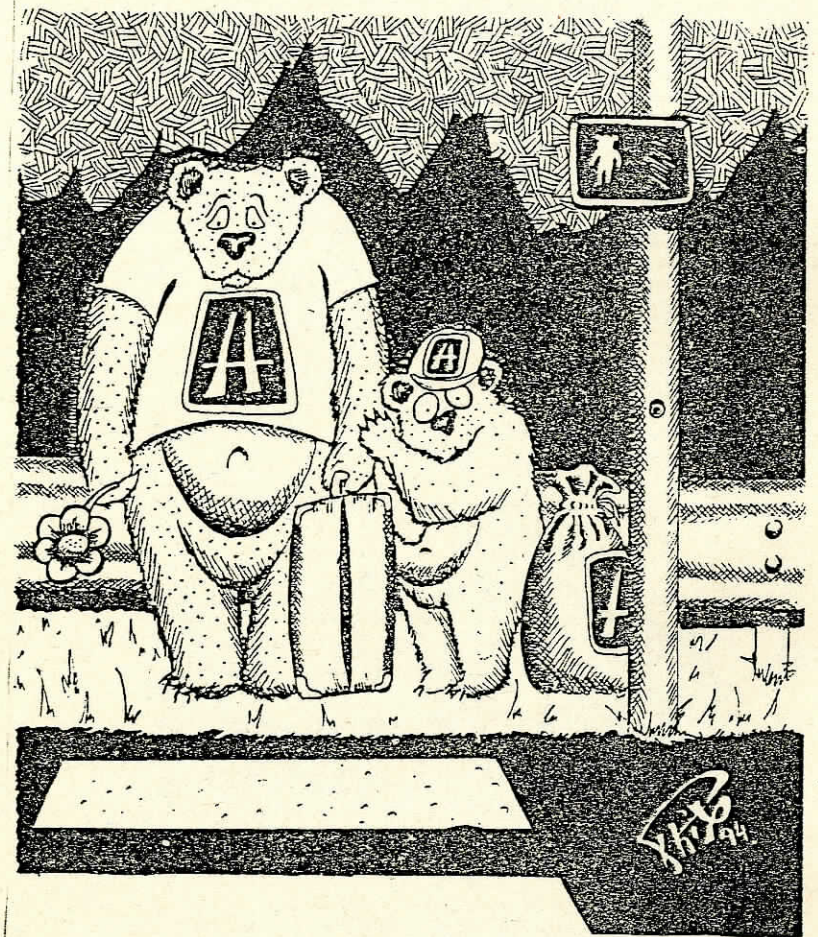
TUNNEL:

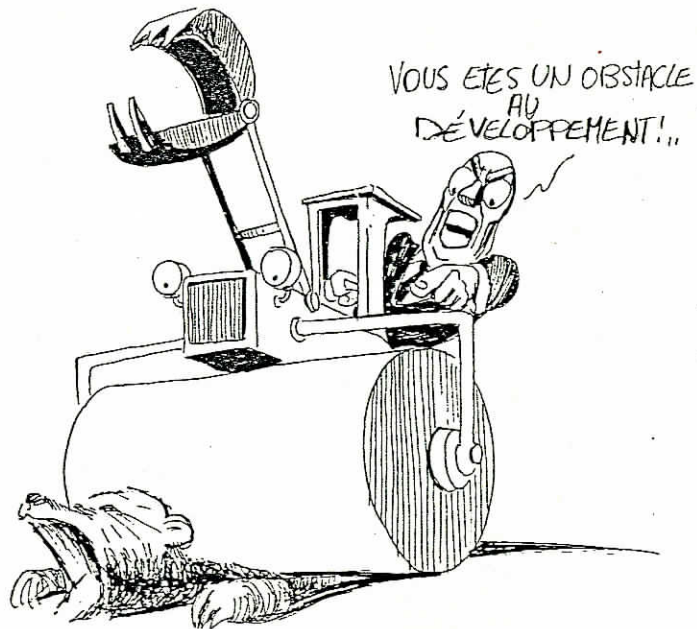

TUNNEL: zij zijn voor, wij zijn tegen
(ils somport= ils sont pour)

tunnel voor beren, tunnel voor lamstralen

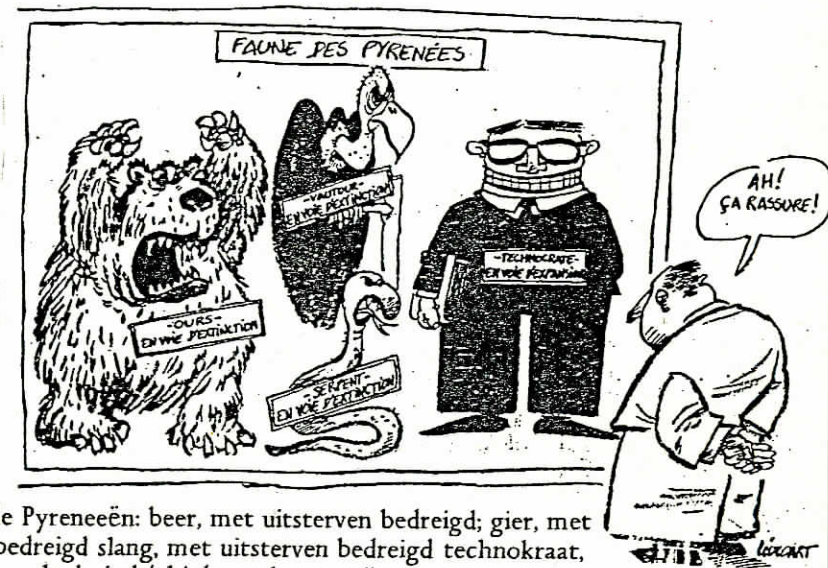
u bent een belemmering voor de vooruitgang!

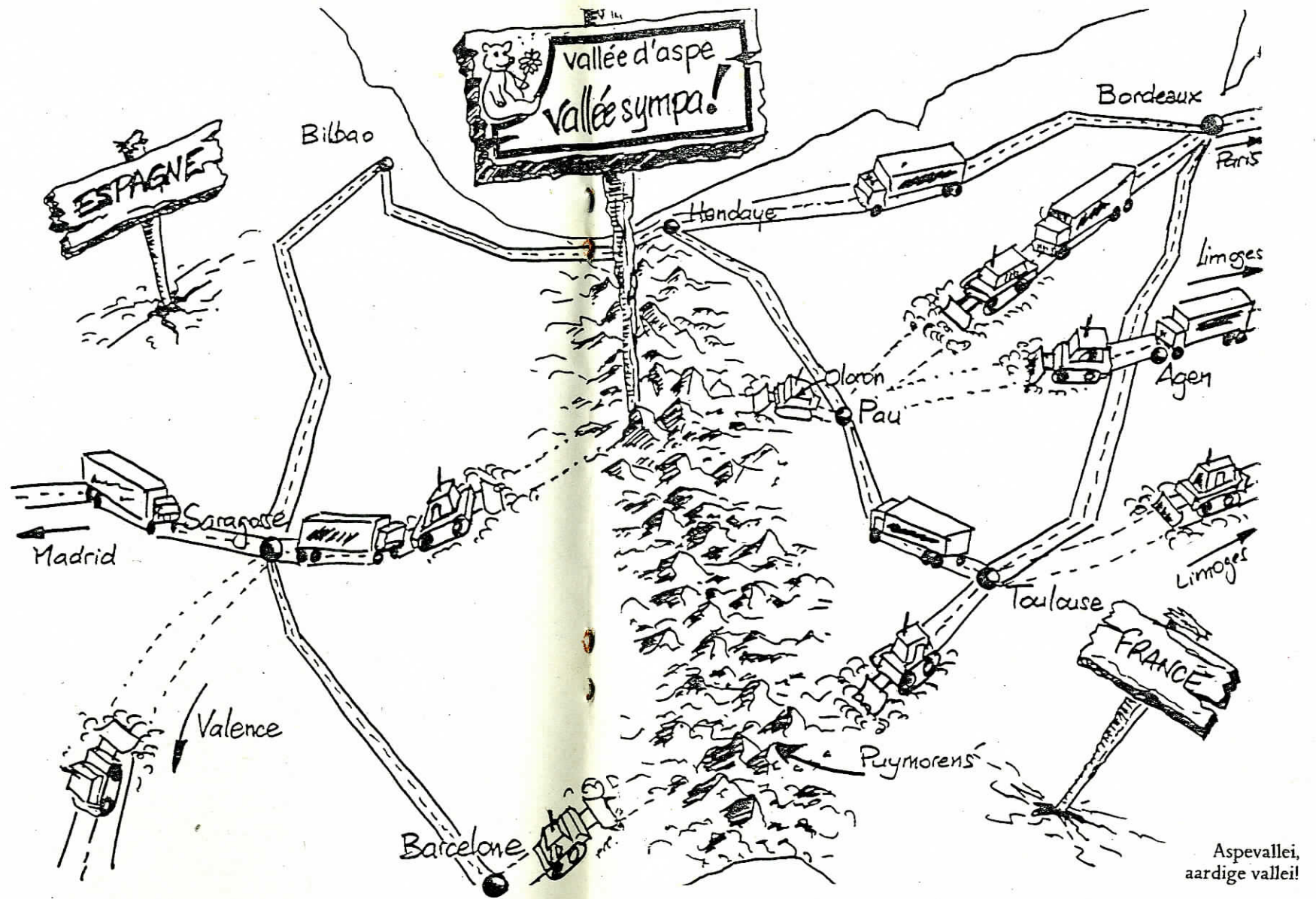
het zal nodig zijn om offers te brengen...

soorten die helemaal niet met uitsterven bedreigd zijn

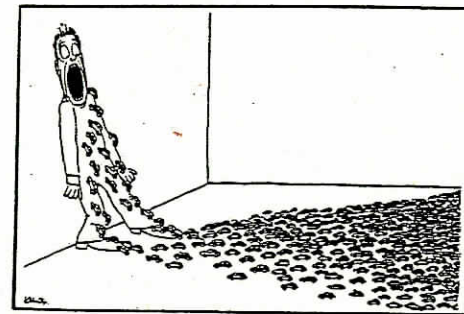

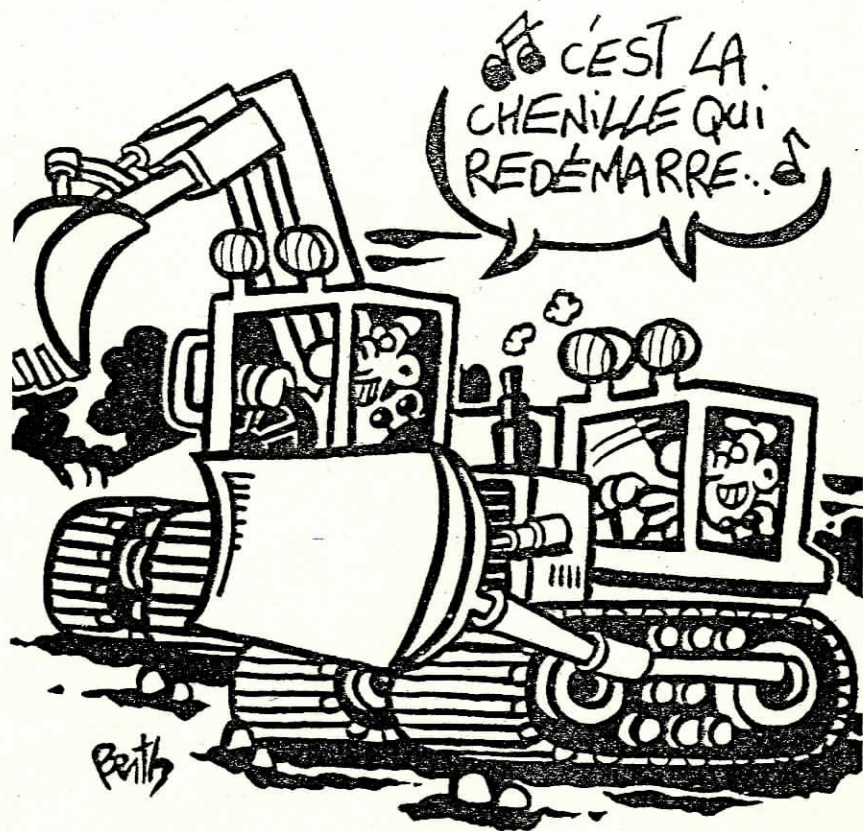
fauna van de Pyreneeën: beer, met uitsterven bedreigd; gier, met uitsterven bedreigd slang, met uitsterven bedreigd technokraat, met uitsterven bedreigd; 'ah! dat stelt gerust!'

(deze gier lijkt sprekend op Lasalle, de grootste voorstander en promotor van het projekt in de vallei.)

de rupsband, dat is je ware...

typisch Béarn (naam van de streek)
het volproppen van de gieren

een van ons beiden moet verdwijnen!

ESPÈCES MENACÉES EN VALLÉE D'ASPE

PÉTÉTIN **BAYROU**
FAUCON **VRAÏ CON**

bedreigde soorten in de Aspevallei
Pététin valk (faucou= valk, maar faux con = valse lamzak),
Bayrou echte lamzak

LAAT MAAR VALLEN!

ALS EEN BLOK BETON

Lieve bewoners van de Aspevallei, het spel is uit. Jullie zullen je tunnel hebben. En jullie zullen een nieuwe weg krijgen, met 2, 3 of 4 rijstroken, een 'snelweg' zoals ze zeggen, jullie krijgen 'ursoducs' (bereviadukten): het goede geweten van de plaatselijke politici die net doen alsof de beren die onderaardse betonnen tunnels zullen gebruiken om van de ene naar de andere kant van de vallei te gaan, jullie zullen een rivier krijgen waarvan de bedding plaatselijk is omgeleid en gekanaliseerd door betonnen oevers, jullie zullen elke dag ruim duizend vrachtwagens zien en horen langskomen, decibellen en koolstofoxide gewaarborgd, verdwijning van de beren verzekerd. Ze vertellen me dat het merendeel van jullie voor het projekt was, daar geloof ik niets van maar dat doet er weinig toe. De toekomst zal denk ik gelijk geven aan diegenen die zich vandaag de dag verzetten tegen deze ekologiese en kulturele vernietiging, tegen deze economiese dwaling die beweert een streek te laten herleven door haar te doorklieven met een snelweg. Een snelweg! In het hart van een van de mooiste landschappen van de wereld, waar elke snelheid sneller dan de loopsnelheid verboden zou moeten zijn. Ik zou willen dat een van jullie me uitlegt wat dit spoor van asfalt, bedoeld om het handelsverkeer tussen Frankrijk en Spanje te laten groeien, voor de vallei en haar bewoners zal meebrengen. Banen? Waar dan? Bij de benzinepomp of bij het wegrestaurant? Toeristen? Die zijn er al, niet-scheiterige, niet-luidruchtige, niet-veeleisende liefhebbers van de bergen en de ongerepte natuur. Die zullen vertrekken, en de anderen zullen niet komen. Zelfs als de landschappen stuk voor stuk de moeite waard zijn, zouden mensen dan zin hebben om te stoppen op de autoweg naar de tunnel van Fourvières?

Jullie hebben, lijkt het, recht op deze vallei want jullie wonen er. Behoort ze jullie evenzeer toe? Is ze niet een deel van een gemeenschappelijk eigendom dat mij evenveel toebehoort als

jullie, dat aan alle Fransen toebehoort en vervolgens aan de Europeanen en vervolgens aan alle Mongolen en vervolgens, vooral, aan toekomstige generaties? Het is slechts in die hoedanigheid dat ik me hier enige overdenkingen veroorloof, waarmee ik meteen een antwoord geef aan diegenen onder jullie die verontwaardigd zijn over dat vreemdelingen zich komen bemoeien met de toekomst van 'jullie vallei'.

Ik ben ontvuld. En totaal ontgoocheld. Meer dan vier jaar lang heb ik me, elke keer dat de media me er de gelegenheid voor gegeven hebben, ingespannen om tegen dit project te protesteren. Een dergelijke volharding in mijn verontwaardiging wordt niet ingegeven door een willekeurig ekologies geweten, het dal van de Aspe is werkelijk een van de meest indrukwekkende, een van de meest roerende landschappen die ik heb gezien. Haar aanraken, haar 'toegankelijker maken', haar uitleveren aan het beton en aan de vrachtwagens, dat is een misdaad tegen de schoonheid. Dat is als een facelift met behulp van zwavelzuur op het edele gezicht van een oude dame.

Ik ben woedend maar ik ga proberen me niet op te winden. Alles welbeschouwd, deze vallei is misschien te lang gespaard gebleven, misschien is het uur voor haar gekomen om zich te laten omvormen, om te worden zoals het zo'n beetje overal is. Zoals de oude stenen muurtjes betonnen muren zijn geworden, de schone rivertjes veranderd zijn in riolen, de bospaadjes routes voor mountainbikes, de oude boerderijen tweede huizen, de kleine dorpswinkeltjes supermarkten, de kleine restaurantjes McDonalds, en de braamstruiken keurige plantsoentjes rond de parkeerplaatsen.

In feite waren jullie misschien wat bevoorrecht. Want we zullen nooit allemaal het geluk hebben om te wonen in een paradijs zoals het dal van de Aspe, dus ik bewonder jullie diep gevoel van gelijkheid dat doorklinkt in jullie eis: hetzelfde beton voor allen! Het doet me denken aan grafstenen.

Renaud

Fransen praten met Fransen

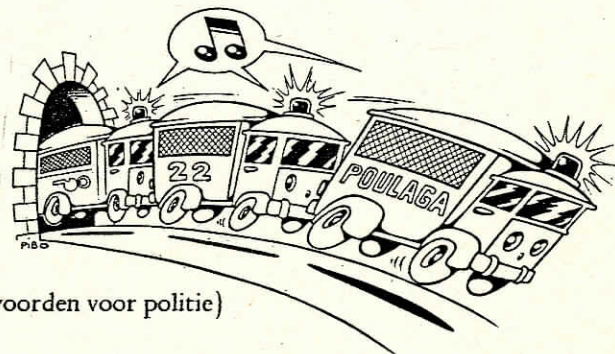
de ordebewakers zijn aangekomen!!
'ze zullen hem hebben, hun effektrapportage!'

COL DU SOMPORT

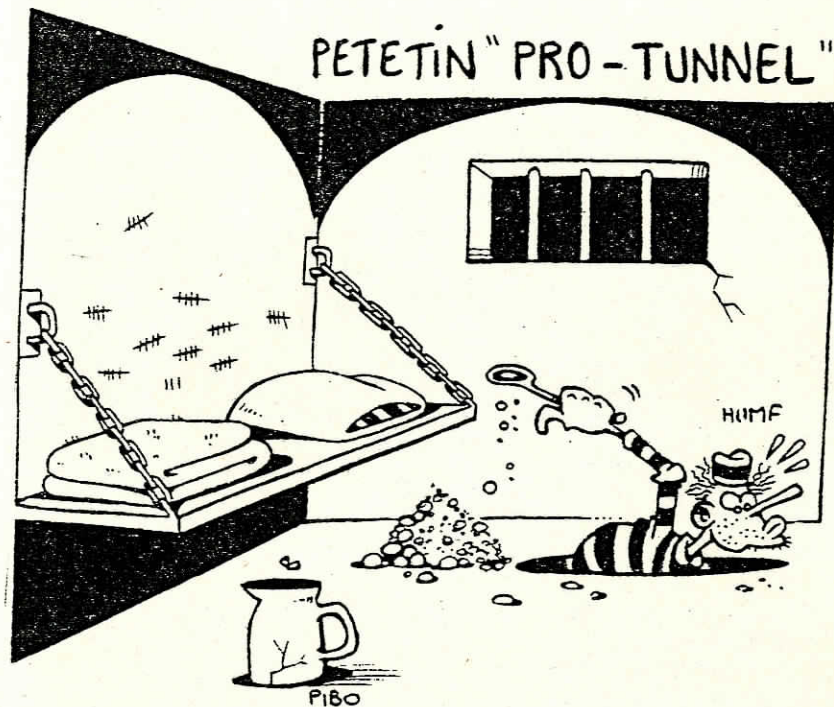
La manif dégénère

Col du Somport; manifestatie uit de hand gelopen maar... waarom slaat u? het is de druppel water die de emmer doet overlopen (la Goutte d'Eau is de naam van het oude stationnetje dat nu gebruikt wordt als aktiecentrum)

('22' en 'poulaga' zijn beide scheldwoorden voor politie)

PÉTETIN

IL BLOQUE LA CIRCULATION 5 MINUTES, 1 MOIS DE PRISON

- DÉFAUT DE PLAQUE D'IMMATRICULATION (1 MOIS DE PRISON)
- PULL BLEU (10 JOURS DE PRISON)
- CHEVEUX DOUTEUX (3 MOIS DE PRISON)

- Pétetin: hij blokkeert het verkeer 5 minuten; 1 maand gevangenis
- het ontbreken van een nummerbord (1 maand gevangenis)
 - blauwe trui (10 dagen gevangenis)
 - twijfelachtig haar (3 maanden gevangenis)
 - rubfluwelen broek (15 dagen gevangenis)
 - veren (levenslang)
 - lachende mondhoekjes (1 maand gevangenis)

INDIANEN

De Somport. Toegang tot de Top, de plek van doorgang en ontmoeting van bewoners van Béarn en Aragon, de twee zijden van de Pyreneeën.

De col du Somport is op dit moment het onderwerp van een heftig debat in de Pyrénées-Atlantiques en aan de Spaanse kant. Het debat heeft zelfs de lager liggende gebieden van de Pyreneeën in beroering gebracht. Yves Boisset heeft een film gemaakt. De nationale televisiezenders behandelen het onderwerp. En een voorstander van het behoud van de prachtige Aspevallei en van de natuur in het algemeen, Eric Pétetin, is veroordeeld tot elf maanden gevangenis omdat hij zich verzet heeft tegen de voortgang van de werkzaamheden rond het graven van een autotunnel die het vrachtwagenverkeer zal doen toenemen.

Dat ondanks de nietigverklaring door de rechtbank in Pau van het bestemmingsplan¹ dat goedgekeurd was door de prefekt (gouverneur van het departement) waarin stond dat de werkzaamheden konden beginnen. (...)

Bekende personages zoals Alain Resnais, Renaud, Perrault, Higelin, Théodore Monod, Boisset, Cabrel, Albert Jacquard... hebben de president van de republiek gevraagd om Eric gratie te verlenen.

Voor het internationale station van Canfranc aan de spaanse kant heeft een grote manifestatie voor de heropening van de spoorlijn plaatsgevonden, deze was georganiseerd door twee bewegingen: de CRELOC voor Frankrijk en de CREFCO voor Spanje, groepen die verschillende organisaties bundelen, met name vakbonden van spoorwegpersoneel.

Daartegenover staan alle nationale politici van het departement van de Pyreneeën Atlantiques en vooral de afgevaardigde burgemeester van Pau, de socialistiese partij, de CFDT, de FEN, de CGC, de kamer van koophandel en industrie van Pau, de ondernemersbond van het wegvervoer, het bestuur van de vereniging van burgemeesters uit de Pyrénées-Atlantiques en de hele media, zij

allen zijn keiharde voorstanders van het graven van de autotunnel die de deur open zal zetten voor vergaande betonning van de Aspevallei en voor haar misvorming en ongetwijfeld voor de verbreking van het ekologisches en menselijk evenwicht, een eeuwenoude erfenis.

Maar het is helemaal niet zeker of de huidige meesters van de economiese en regionale politieke macht het zullen winnen. Omdat deze kwestie, het probleem van de voorrang van de Mens, die uit financiële hebzucht de natuur en het leven verwoest, steeds meer weldenkende, gevoelige en gewetensvolle mensen wakker schudt en mobiliseert.

Dat komt doordat steeds meer mensen zich bewust worden van de planetaire dimensie van de problemen waarmee de mens worstelt waardoor er een zeer sterke weerstand ontstaat tegen de macht van het geld. Dat juist in dit geval honderden jongeren zich aansluiten bij de strijd is tekenend voor de veranderingen die zich onder onze ogen afspelen.

Een autotunnel graven en vier miljard uitgeven om tien minuten tijd te winnen terwijl de spoorlijn voor veel minder geld hersteld zou kunnen worden en het vervoer van vrachtwagens mogelijk zou maken en het dal zou bevrijden, dat is geraaskal, het geraaskal van het altijd op winst uit zijnde haastige leven, met z'n stoet van ellende, werklozen, zelfmoorden, natuurvernietigingen. (...)

Het behoud van het dal van de Aspe in de Pyreneese bergen op de planeet Aarde is een belangrijk element van de strijd die zich verspreidt over alle continenten en die volgens mij neerkomt op menselijke solidariteit voor een betere wereld. Dit zal de strijd van de volgende eeuw zijn.

Eric Pétetin, die in de gevangenis gegooid is, voert strijd met een indianeeveer in zijn haar. Het is een mooi symbool. Onze nationale trots en onze wil om hartstochtelijk alle gebieden van ons ruimteschip te verdedigen hangen nauw met elkaar samen.

André Cazetien

¹DUP: déclaration d'utilité publique, letterlijk: verklaring tot algemeen nut.

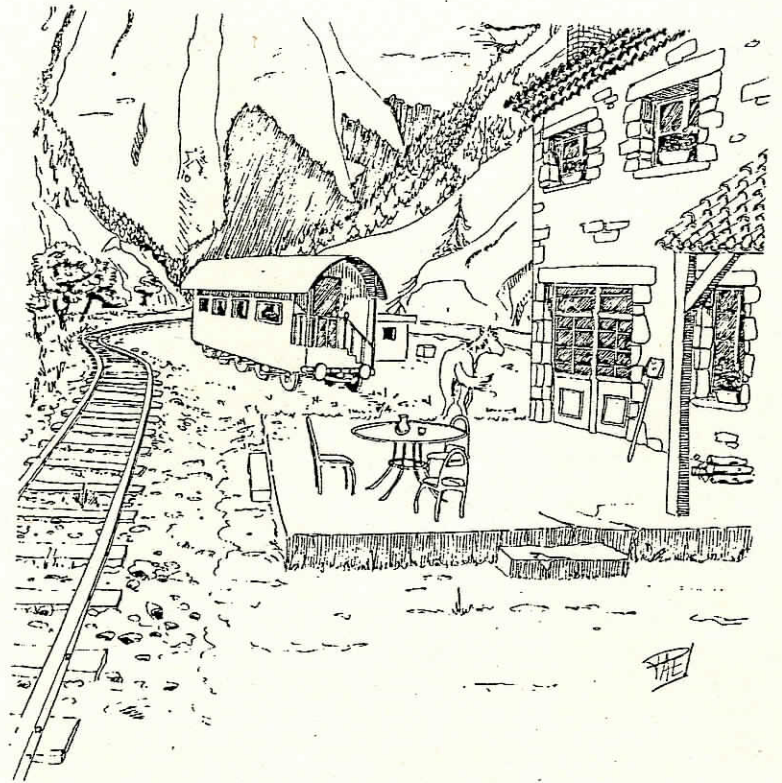
TUNNEL DU SOMPORT AUX CHIOTTES LES BULLDOZERS!!

MARTIN

OCCUPATION PACIFIQUE
DU CHANTIER
A PARTIR DU 21 MARS

Somporttunnel: scheid aan de bulldozers!!
vreedzame bezetting van het bouwterrein vanaf 21 maart

de mens is de beer een wolf

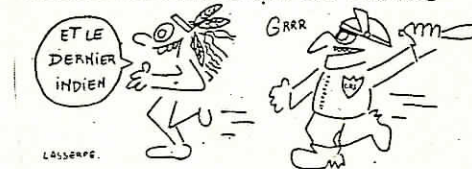
mijn gôôd... wat zijn de bêrrege mooi...

VALLEE D'ASPE: IL YA PEUTÊTRE UNE AUTRE SOLUTION

Aspevallei: er is misschien een andere oplossing: de vallei onder water zetten, en de goederen per boot vervoeren

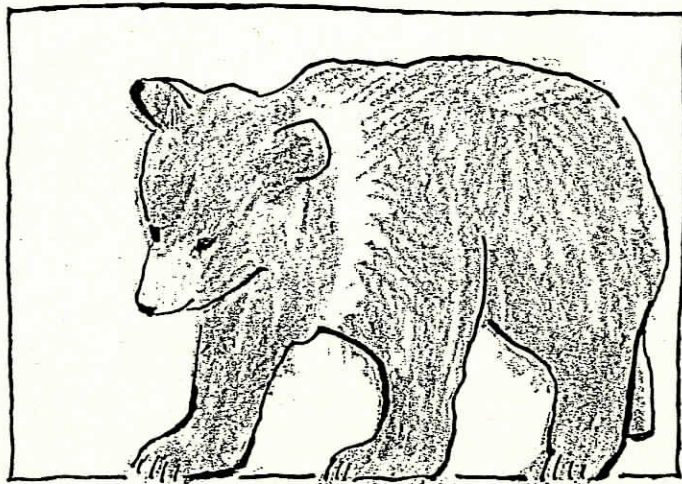
PROTÈGÈONS LES DERNIERS OURS DES PYRÉNÉES

bescherm de laatste beren van de pyreneeën en de laatste indiaan

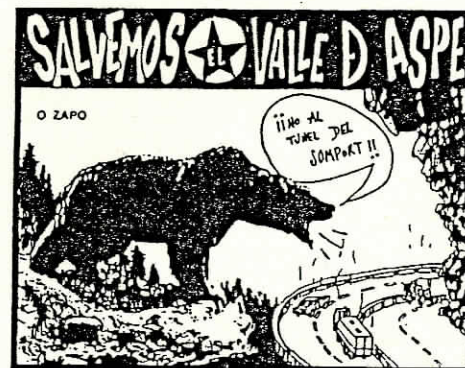
de nieuwe keten van de Pyreneeën

**AUX NOMS DES OURS BRUNS
DES DAUPHINS BLEUS
ET DES ELEPHANTS ROSES**
P.O.-BOX 1045 6801 BA ARNHEM HOLLAND
**PAS D'AXE ROUTIER DANS LA
VALLÉE D'ASPE**

Loesje

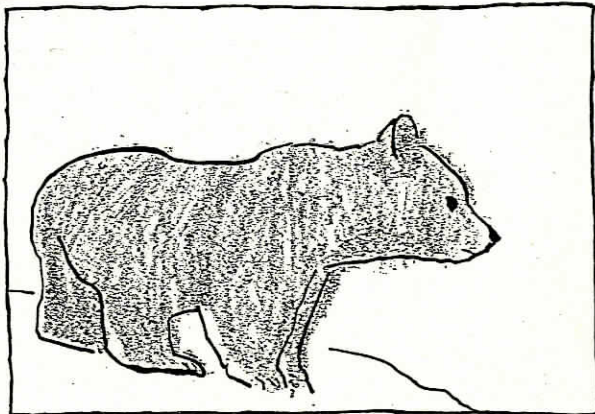
in naam van de bruine beren, de blauwe dolfijnen
en de roze olifantjes: geen snelweg door de Aspevallei

**AVIS PUBLIQUE
LA CONSTRUCTION
DU TUNNEL
DU SOMPORT
EST ANNULÉE DUE
À LA PROTESTATION
DES OURS**

P.O.-BOX 1048
6501 BA ARNHEM HOLLAND

Loesje

openbare bekendmaking:
de bouw van de
Somporttunnel
gaat niet door,
vanwege het protest
van de beren

KOLOFON

In november 1994 werd door de franse uitgeverij Utovie het boekje 'No pasarán - sauvons la vallée d'Aspe - *dégage!!*' uitgegeven. 'No pasarán - red het dal van de Aspe - *ophoepelen!!*' is een ietwat gewijzigde nederlandse versie daarvan. Enkele artikelen en tekeningen uit het oorspronkelijke boek zijn weggelaten, andere zijn toegevoegd. Een van de stukken die ik niet heb overgenomen bestaat uit bedankjes aan alle mensen waarvan tekeningen of teksten opgenomen zijn. Bij deze: dank aan allen! De tekeningen zijn zowel gemaakt door mensen die uit de streek komen als door mensen uit andere delen van Frankrijk. Veel van de tekeningen zijn in kranten of tijdschriften verschenen. De franse uitgave is samengesteld door Eric Pétetin en Marie Labarrère, beiden zeer actief in de strijd, Eric al vanaf het eerste uur. Renaud is schrijver van vele artikelen en organisator van een groot benefietconcert in juli 1992, en André Cazetien is de (kommunistiese) burgemeester van het plaatsje Mourenx in de buurt van het dal.

De vertalingen zijn soms tamelijk letterlijk, andere keren juist nogal vrij, eerder benaderingen van de oorspronkelijke tekst. Hopelijk is de strekking onaangetast gebleven. Ik vond het het leukst om de franse teksten in de tekeningen intact te laten, en de vertaling/uitleg er onder te zetten. Dank aan Christine, Weia en Wim voor het bedenken van vertalingen van enkele 'lastige' woorden en begrippen.

Kommentaar is welkom en wordt in een volgende druk (zodanig) verwerkt.

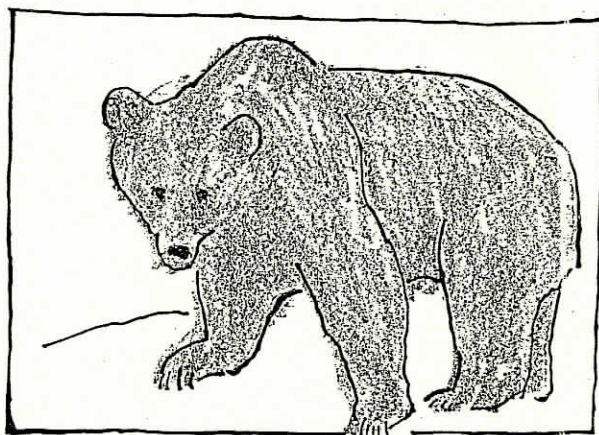
Ik denk dat de teksten en de tekeningen voor zich spreken, en ik eindig dan ook kort en bondig: ¡NO PASARAN!

Rymke, Aspegroep Nederland, juni 1995

RED HET DAL VAN DE ASPE

Dit boek is te bestellen door f 7,50 (porto inbegrepen) over te maken op giro 2694281 tnv Atalanta, Utrecht, onder vermelding van: 'Ophoepelen!!'. Ook is het mogelijk om via dit gironummer voor f2,00 een setje van vier berekaarten te bestellen, of voor f5,00 een boekje over een klein beertje (Ouspon) in het dal van de Aspe. (Het verhaal over Ouspon is verkrijgbaar in vier talen: nederlands, frans, engels en spaans.) Wil je niks bestellen maar wel geld kwijt dan kan dat natuurlijk ook (vermeld: 'gift voor de Aspe'). Het geld wordt gebruikt voor publiciteit en om akties in het dal te ondersteunen. Mocht je zelf naar het dal willen om mee te doen met akties, dan is dat helemaal mooi! (Kontakt-adres in het dal: Csava, La Goutte d'Eau, 64490 Cette-Eygun, Frankrijk. 00.33.59.34.78.83) Als je naar het dal gaat of als je informatie of vragen hebt, laat het ons horen!

Aspegroep Nederland, postbus 24083, 3502 MB Utrecht

RED DE BEREN!

STOP DE ASFALTERING IN EUROPA